

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/65/2024
Identifikačné číslo spisu:	8721202159
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8721202159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu PaedDr. P. I., O., L. A. XXXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Rastislavom Cestickým, Košice, Palackého 1, IČO: 42249414, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00151866, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 19C/37/2021, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. januára 2024 sp. zn. 20Co/6/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu a žalovanej rozsudkom z 30. januára 2024, č. k. 20Co/6/2023- 173, napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 28. septembra 2022, č. k. 19C/37/2021-119, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ako vecne správny (výrok I.). O trovách predmetného konania rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov dovolacieho konanie nepriznáva (výrok II).

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 písm. a) CSP. V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi namietala nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšej inštancie, ktoré sa podľa jej názoru nevysporiadali s relevantnými otázkami súvisiacimi najmä s existenciou dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako aj skúmaním zákonných podmienok determinujúcich jej výšku, v dôsledku čoho považuje rozhodnutia nižších súdov

za nepreskúmateľné. Žalovaná tiež poukázala na nesprávnosť aplikácie ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), keď odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie nepoužili, resp. neprihliadli na najpodstatnejšie ustanovenie, a to § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Preto navrhla, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa k podanému dovolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovanej bolo podané oneskorene a treba ho odmietnuť (§ 447 písm. a) CSP).

5. Podľa § 427 ods. 1 veta prvá CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

6. Podľa § 121 ods. 3, 4 a 5 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

7. V preskúmvanej veci bol rozsudok odvolacieho súdu doručený žalovanej dňa 05. marca 2024 (viď doručienka na č. l. 184 spisu). Koniec dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu tak pripadol na deň 05. mája 2024, ktorý sa označením zhodoval s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok plynutia predmetnej lehoty (doručenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu). Nakoľko koniec lehoty pripadol na deň pracovného pokoja (nedeľa), podľa § 121 ods. 4 CSP bolo potrebné považovať za posledný deň lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, a teda lehota na podanie predmetného dovolania uplynula polnocou dňa 6. mája 2024 (pondelok). Dovolanie žalovanej však bolo podané elektronickými prostriedkami dňa 15. mája 2024 (č. l. 205 - 215 spisu), t. j. po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

8. Najvyšší súd vzhľadom na to, že nebola zachovaná zákonom stanovená lehota na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 veta prvá CSP), odmietol tento mimoriadny opravný prostriedok žalovanej ako oneskorene podaný podľa § 447 písm. a) CSP.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.